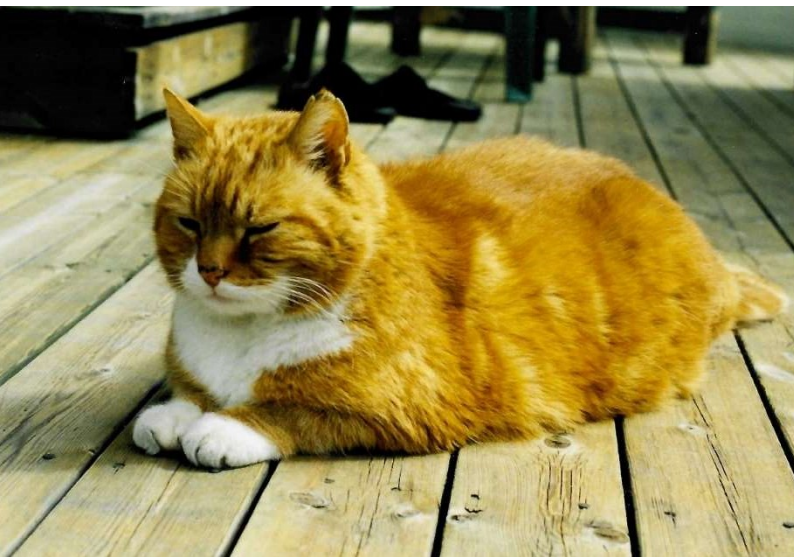

Veslepus

Opalveiens skrekk

Historiene om Veslepus av H. P. Villo

Innhold

Veslepus i Afrika.....	4
Veslepus alene hjemme.....	10
Veslepus er sulten.....	14
Veslepus blir beruset.....	20
Veslepus jager hundene.....	2
Veslepus, Opalveiens skrekk.....	25
Veslepus drømmer.....	28
Veslepus er i dårlig humør.....	34
Veslepus kjeder seg.....	37

Veslepus alene hjemme.

Veslepus lå og slappet av i kurven sin og kjente hvordan sulten rev og slet i ham. Ingen var hjemme og matskåla var tom. Men dette visste han jo, for han hadde nesten brukket en tann, da han beit hardt i matskåla i frustrasjon litt tidligere.

Han hadde undersøkt skåla minst nitten ganger før på formiddagen, men den var og ble tom.

Hvordan skulle han få tak i noe mat nå da? Han tusla ut på vaskerommet og begynte å klore og gnage på en pakke som sto der. «Dette må jo være noe spiselig» tenkte Veslepus. Til slutt gikk det hull på pakken og noe pulver rant ut. «Aha! det er sikkert kylling-pulver eller fiskepulver eller noe sånt», tenkte Veslepus og gafla i seg en hel haug. Fytterakker`n det var jo - såpe!! Det skummet rundt munnen hans og det så ut som han hadde Rabies.

Han løp i vill far ut mot do, men han snubla i svingen slik at han gled og gikk i vill fart i veggen med et brak. Et lite bilde som hang rett over der han krasjet løsnet og pang, rett i hue på`n.

Det er visst ikke min dag i dag tenkte Veslepus, før han tusla med halen mellom bena og inn på do for å skylle munnen. Han hoppet opp på vasken, satte på krana og gapte over springen. Mens han satt der på servantkanten, som nå var blitt såpeglatt av skummet rundt munnen hans, gled begge bakbeina utenfor kanten og han holdt på å ramle ned. Han glefset til springen for å holde seg fast med tennene, men nå satte den vestre hoggtanna seg fast i filteret i springen!

Og vannet rant! Han måtte svelge unna for ikke å bli kvalt.

Han kravlet med alle bena for å komme løs, men servanten var fremdeles såpeglatt, og vannet rant.

Veslepus ble fullere og fullere av vann, og tilslutt så han ut som en ballong.

Han tok spenntak med alle bena, da plutselig tanna løsnet. Veslepus gikk først i veggen med et brak, så i gulvet med et plask, omtrent som lyden når en våt fille ble kastet i gulvet.

Veslepus lå på ryggen på do-gulvet og kikket opp på den våte flekken oppe på veggen, de mange kloremerkene nedover tapetet og kjente forsiktig med poten sin på den vonde, nesten brukne tanna si. «Det er definitivt ikke min dag i dag», tenkte Veslepus og ruslet slukøret bort til kurven sin og vippet den slaskete våte kroppen sin over kanten. Sulten og oppgitt falt han over på siden, og sovnet. Plutselig bråvåknet han, helt vill i blikket! «Eureka! vi har jo kilde-sortering!» tenkte Veslepus. «Grisematen! Søppel, hva som helst, jeg bare må ha mat!» Fortere enn øye kunne se, spratt Veslepus opp og i rakettfart ut på kjøkkenet. Det gikk jo

ikke noe bedre nå, kjøkkengulv er ofte glatte, så han gikk rett i døra der søpla og grisematen var, som løsna fra hengslene og gikk i gulvet med et brak så flisene føk. Bøtta som grisematen var i, hadde utrolig nok bare hoppet av festet sitt og falt stående rett ned på gulvet. Her stod den stinkende men innbydende, rett foran ham. «Jeg har jo ikke spist på minst en halvtime så jeg bare må ha mat», tenke han før han hoppet oppi bøtta.

Nå begynte han å gafle i seg gamle brødsiver, bananskall, kaffegrut, gamle tomater, en ispinne (Joakim da!) og et par sure agurker.

Mett og lykkelig ruslet han tilbake i kurven sin (rydde kunne han jo gjøre senere) og veltet seg oppi og sovnet som en stein.

Slutt.